

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Contra instabilitatem & distractionem inter Dei laudes, remedium. Epist.
XXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](#)

profuisse, & vt fidelis de cætero ei inueniaris, ad futura te seruatum. In terris pater est tibi Prior tuus, confratres & dominî tui cum quibus habitas. Hos diligere, ac venerari debes, & eis, obsequi atque seruire, omniumq; aliarum personarum familiaritatem pristinam (nisi quatenus ad Deum promouent) obliuisci, nouam non contrahere. Meruo hanc tentationem futuram suis familiarum præludium, compluresq; diabolica machinatione tibi intentandas. Verum super firma petra perseuerantia, id est, firmo proposito permanendi cum Christo usque ad exhalationem spiritus, tu pedes tuos firmes, nec Vt propositu terreatis, quia erit patientia & fortitudini tua corona: fidem & spem in Deo sanctum usque ad vitæ & beatæ Maria matre tua colloces, ipsos insinenter pro tui custodia & direc- finem per-
tione in uoces: nihil patrem tuum Priorem prorsus quantum liber exiguum duendum.

celes, vt diaboli technas omnes confessione secretorum tuorum confundas & elidas/ quia sentio te multum diligi à patre: quod est secus esset, nihilominus prouidentia diuina eius ore & consilio te reget & proteget) Eius voluntatem igitur sequaris absque scrupulo, nihil habitans, nihil plus interrogans, in bona semper simplicitate & humilitate hoc solum bonum aestimans, quod Prior consulit: fratres ut alias monui, cunctos diligas, non singulares familiaritates facies ad aliquos, cæteris exclusis, sed singulis (quicquid cum Deo fieri potest) morem geras, inferuas, obtemperes, conformeris, concordes, & eorum beneplacita tuis preferas: nunquam tamen (vt præmonui) ad peccatum declinando. Tuum casum atque præcipitum in flumen (dum audirem) in mentem venit Eufraxiæ, cuius vitam legas in Vitis Patrum, & obedientię, s. Eufraxiæ humilitati, cæterisq; virtutibus eius te conformes, pro modulo tuo, excepta vita mirabiliter, quam nolo ut frustra stulte imitari coneris. Comedas & bibas cum timore Domini & gratiarum actione iuxta consilium Prioris, & stude ut ille esse communitati in choro & alijs. His paucis vale fili mi in Domino Iesu.

Contra instabilitatem mentis cordisq; distractionem inter Dei laudes remedium.

Epistola XXXVII.

F. IOANNES IVSTVS LANSP ERGIUS, CARTHVS.
charissimo suo filio Hugoni Carthusiæ Colonensis tyroni S.D.

Vna ferè est omnium filii dilectissime, quærimonia sub diuinis laudibus, his potissimum, quæ vocaliter offeruntur, mentis pati instabilitatem, distrahi ad euagationes cordis, aliudq; se penumero cum Deo loqui, aliud cogitare. Hac infirmitate quamvis ipse mirum in modum grauer, non deesset tamen remedium, si fo- rem atque sum siue diligentior, siue deuotior, quo huic vitio occurrerem. Tu igitur fili, qui felicius hoc vti potes remedio, ut potè majori seruens pietate, id ipsum, in exercitium tibi commendando. Itaque iturus ad orationem seu laudes diuinas post studiosam mentis recollectionem, post intentionem sa- xam ac certam, qua cōstitues attentè ac devotè psallere siue orare, principio pollicem manus dígito admoueas, quem ad singulos psalmi versus articula- tim, hoc est, de artu in artum, & subinde de dígito in digitum mutes, dans si- gulis dígorum artubus versus singulos, perinde ac si eosdem velis numera-

Attentionē
quænam iu-
uent sub di-
uinalis.

re, donec finiatur psalmus. Vbi hoc fueris assuetus modo, potes præterea singulorum verbi literas capitales obseruare, & in superlativo alio quo, qui in eadem litera incipiat, cuiusmodi est litera capitalis versus illius, aspirando in Deum sursum ferri. Verbi gratia: Primus psalmus hoc modo incipit: *Beatissimus vir, qui &c.* Huius primi versus capitalis littera est B. Quando igitur hic versus incipiet, pollice ad primum digiti artum positum, mentaliter cogite: O benignissime Iesu, seu: O benedictus aut, beatissime. Quando secundum laudis versum: *Sed in lege Domini &c.* qui incipit ab S. superlativo quoque tunc vtere, ab incipiente S, videlicet: O sapientissime suauissime aut sanctissime. Hoc modo vtere in omnibus singulisque versibus psalmi, ut quandocumque versus aliquis incipitur, considerata litera capitali, habeas confessum superlativum eidem literæ respondentem.

Atque ideo iuuat ad singulas habere litteras, superlativos laudis, affectusque ad manum præparatos: Ut si ab A versus incipiatur, occurrant subiuncti, Altissime, amabilissime, amantisime. Si à B. Benignissime, beatissime, benedictissime, bone. Si à C. Clementissime, charissime, castissime. Si à D. Dulcissime, dilectissime. Si ab E. electissime, elegantissime. Si ab F. fidelissime, felicissime. Si à G. Gratiostissime, gloriofissime, gaudiosissime. Si ab H. Humillime. Si ab I. Inuictissime, innocensissime. Si ab L. Laudabilissime, liberalissime, laudatissime. Si ab M. Mitissime, mansuetissime, misericordissime. Si ab N. Nobilissime. Si ab O. Omnipotens: vel omnipotentissime, obedientissime. Si à P. Pijissime, patientissime, potentissime. Si à Q. Quietissime. Si ab R. Reuerendissime. Si ab S. Sanctissime, suauissime. Si à T. Tranquillissime, tristissime, (intellige de eius passione). Si ab V. Veracissime, venustissime, venerabilissime, &c. Vbi itaque huius exercitij modum & usum fueris assequurus, adeo ut iam citra nego: ium & absque labore superlativi occurrant, potes vel sine superlativis, vel cum eisdem uti aspirationibus adhuc præparatis, ut quemadmodum de superlativis iam dixi, aspirationem quoque quamvis conformem respondentemque applies litteræ capitali versus. Eam ob re per viuendum alphabetum pro singulis litteris aspirationem habeas, seu petitionem necessariæ, in quibus id quod præcipuum in ea fuerit aspiratione, incipiatur à littera versus capitali. Hoc igitur modo vbi versus incipitur ab A, ad manū habetas aspirationem pro abnegatione tui perfecta, pro amoris priuati extincione, seu pro amoris diuini ardore tibi cœlitus donando, qua videlicet mente suspirans ad Deum, optes huicmodi: *Vtinam amabilissime Iesu amor omnis priuatus in me pereat.* Aut ita: *Amorem proprium in me extingue amabilissime Iesu.* Aut: *Abnegationem perfectissimam amabilis esu mihi tribue.* Item: *Amore vtinam castissimo diligam te Deus meus & omnia: hoc est, te diligam qui es Deus meus & qui mihi es omnia, utpote extra quem nihil cupiam &c.* Huiusmodi multas fibi ipsi unusquisque præformare potest aspirationes pro abnegatione, pro priuati amoris extirpatione, aut pro amoris diuini inflatione oraturus, quarum vel aliqua occurrat, tunc, vbi versus psalmi ab A. incepit. Quomodo autem de A. litera iam dixi, ita dicendum est quoque de reliquis omnibus literis. Quod tamen ut facilius ab omnibus capiatur, exempli causa de singulis literis scribam. Ad literam A. iam dixi pertinere amorem priuatum, abnegationem perfectam, amorem Dei, pro quibus supplicari Deo potest per aspirationis modum, *O vtinam aut, O si.* Possunt item applicari

VI

eari quæcunque alia, ut sunt abstracta vita (quæ est conuersatio interna) pertenda, aut ambitio detestanda. In litera B. potest aspirari ad Deum pro benignitate, pro beatitudine eterna; aut pro aliqua beatitudine ex octo beatitudinibus à Christo prædicatis. Aut certè benedic Deum pro beneficijs eius multis, quibus haec tenus ingratus nimis fuisti. Dic igitur mente, vbi literam B. inuenieris capitalem: Benignissime Iesu da mihi benignitatem erga omnes homines, ut sim mitis & humilis corde. Item: Benedico te Domine Deus meus ex toto corde meo, quia solus es bonus, & miserationes tuæ infinitæ. Item: Utinam piissime Deus vel primâ beatitudinem obtineam, qua docuisti, ut verè sim pauper spiritu. Vbi literam inneneris C. aut charitatem feruentissimam, aut castitatem, aut cordis puritatem, aut certè cordis stabilitatem contra evaginations à Domino Deo petas. Vbi D. literam receperis capitalem, dic: Utinam desiderabilissime Iesu, tu solus omnia desideria mea in te rapias & stabilias, in te absorbeas, & tibi vrias. Aut, pete discretionem in omni actione ac virtute. Potes præterea petere deuotionem veram, quæ est animum habere paratum atque feruentem in omne beneplacitum Dei. Dilectio denique inimicorum, & reactusq; tuos calumniantium iustè petenda est. Porro si E. fuerit in versu litera capitalis, recolens quām multiplicles sint genitus quām variae lachrymæ afflictorum, quot calamitates & tristitia, offer omnium filiorum Ecclesiæ gemitus & vota in cor apertū Iesu, orans ut vnicuique iuxta suum beneplacitum, & pro sui nominis gloria tribua, quod illi expedierit. Quod ipse quoque libenter vult, scit & potest. Vbi F. capitalem depræhendens literam, postula orando fidem seu fidelitatem, qua boni malisq; discernuntur serui. Si enim omnia facere potest iniquus quæ facit bonus, præterquam quod suo domino fidelis esse non potest, quomodo non maximè optandum est, ut nobis derur tam fides, qua nos credamus Deo, quām fidelitas ipsa qua non ipsos nos, sed Deum purè queramus in omnibus, contendamusq; nos exhibere eos, quibus se credere dignetur Deus, ut potè amantibus se? Quando G. litera occurrit, toto corde gratiam Dei maximè tibi, (sine qua nihil es) necessariam, opta. Ideo hanc petas tibi indeficientem, iugem atque perpetuam. Aspirando item potes optare, ut in nulla creatura, sed in Deo solo gaudes. Item, ut gloriam omnem mundi detesteris ex animo. Ad literam H. capitale, ora pro humilitate profundissima tibi donada. Si litera occurrit I. pete intentionē castissimā, simplicissimā, deiformē, omniaq; in Deum referentē, qua videlicet eius gloriā & beneplacitū solum purè & feruentissime quāras. Si L. fuerit capitalis litera, lingua pete continentia. Ora lingua tibi frenari immo- rediuino, ne in otiosa, ne in perniciosa, ne in scurrilia defluas. Aut ut laudes diuinas attente ac deuote offerre tibi concedatur, aspirando pete. Vbi M. fuerit prima litera versus, aspirando à Deo pete tibi dari inititatem, mansuetudinem, misericordię erga proximum viscera. Ora etiam clamans ad Deum promiscuam cordia, tam pro te, quam pro omnibus: præcipue autē pro ijs qui in collectione sunt peccatorum, puta qui bona tunc voluntatis, adh̄c tamē adhuc imperfectè, ut tentationes vincere nequeant: & demum maximè pro defunctis. Si N. fuerit litera capitalis, aspirans ora, ut nihil vñquam in te inueniatur, quod offendat Deum. Si ab O. cœptus fuerit versus, pete obedientiam perfectissimam. Si P. litera fuerit prima, ora tibi donari patientiam mi-

Deuotio ve-
ra quænam
sit.Fidelitas
quanta Deo
exhibenda.

tissimam. Item passionis ac Christi vulnerum tibi pete memoriam imprimi. Ad literam Q. Christo offer, quicquid in te est virium, & pete ab eo vreasdem, simusq; omne tempus virtus tuus in sui laudem conuerat, ac eadem iuxta suum beneplacitum in sui gloriam solius te consumere faciat. Vbi R. litera incoperit versum, aspirando pete tibi reverentiam infundi erga diuinam præsentiam ut semper & in omni loco Deum contempleris, ames, sentias presentem. Ad literam S. pete fitim ardenterissimam zelumq; animarum, sicut item ferventissimam honoris diuini, qua Dei inhonorationem, omnem iniuriam atque contemptum execreri lugeasq; eiusdem verò queras semper promoueasq; honorem. Petere quoque hic potes syncretatem, quo ab omni privato amore liber, non te ipsum, sed Deum pure in omnibus queras. Sublitera T. timorem pete Dei castissimum, & maximè filialem, quo vigilanssem̄ caueas fugiasq; quicquid amantissimo displicerit patri, aut pete tempulantiam in omnium rerum vsu, sensuumq; continentiam. Postremò, si quando V. litera fuerit capitalis, pete à Iesu benedicto, Virginis filio, tibi donari ipsius matrem veneratione deuotissima castissimamq; ames dilectione. Ita pete eiusdem Virginis alumnus & adoptionis filius fieri. Hæc omnia quantius prolixa aut difficultia videantur, non sunt tamen difficultia vel aliquantulum exercitato, vbi in vñm duxerit exercitium. Nec tamen opus est, vt in omnibus his aspirationibus assignatis yratur, sed vnam harum quæ occurrerit assumat, aliamque eiusmodi sibi instar harum effinxerit. Verum obicit fortasse quis, sub divino officio nihil tractandum mente, præter id quod canitur aut dicitur: Respondendum, non aduersari hoc exercitiū attentioni, sed pro attentione multò nobilissima, quæ est mentis eleuatio in Deum, sumi. Huic enim ad eū non officit hoc exercitii, id est, hoc aspirandi genus, ut etiam vehementer suffragetur. Nam celerrime atque ad modum sagittæ aspiratio cordis in Deum iacula, dum surgit, verborum quoque in psalmo sensum, sibi concilians, sibiq; applicando contexens, ad Denum secum trahit & hoc dum Psalmus (ut consuetudo est monachis, & Canonicorum collegi probè institutus) canitur cum grauitate seu tractum. Nam si festinato legitur aut canitur, difficile esset has aspirations obseruare, sufficit enim tunc superlatius duntaxat vti, quomodo supra declaratum est.

Psalmi ut
cum grauita-
te sibi con-
cindili.

Psalmi v.i
sanctis ap-
plicandi sunt.

Habet etiam tunc locum, aliud (quo non nulli vntunt) remedium: videlicet vt vbi audieris inter psallendum Dominus, aut Deus motum aliquem a signum facias secrete reuerentia erga Dei maiestatem, aut Christi humanitatem: puta vt vbi nomen hoc auditur Deus, mente adores Dei maiestatem vbi Dominus Christi maiestatem reuerearis. Potest præterea qui mentis patitur instabilitatem, versuum literas capitales obseruare, iuxtagp; easdem nomina sanctorum ab eisdem literis incipientia, ac eorundem intercessionem pro Ecclesia postulare. Ut si ab A. versus incipiat inuoces sanctum angelum tuum, reliquo qd angelos omnes: que inuoces sanctum Augustinum, Antonium aut sanctam Annam, Aghatam, A. polionam aut Agnem. Pari modo vbi litera B. versum incipit memoria sua: Bartholomei, Benedicti, Brunonis, Bernardi, Barbaræ, aut alterius sancti cuiuspiam à B. incipientis, cuius plausus fideliter deuotio. Possunt itaque sancti inuocari hoc modo vt pro nobis orent. Possunt item recoli, vt cum eis nos pro nobis, & pro yniuersa Ecclesia oreamus.

oramus pariter. In hoc exercitij genere beatæ Mariæ virginis tribuere locum potes in litera M. propter nomen Mariæ, ut omnes huiusmodi versus ab M. incipientes, in ipsis canas venerationem Deo. Potest ei quoque locus dari cum sanctis omnibus virginibus præcipuis in litera V. Postremò pro stabili-
Mal. 2.
endote obseruare potes, vbi versus in secunda persona ad Deum dirigi-
tur, cuiusmodi est hic versus, *Domine Dominus noster*, addas aut suppleas: po-
tentissime, aut sapientissime: aut adiectuum aliquod laudis seu deuotionis,
quod sensui versus congruat: vt si versus Dei misericordiam, opemve, aut li-
berationem postular, addas tu adiectuum conueniens, puta benignissime,
clementissime &c. Si eiusdem narrat laudem aut potentiam, adicias, exel-
lentissime, potentiissime, magnificientissime, nobilissime. Si eius bonitatem,
dicitu, amabilissime, suauissime, dulcissime, optime &c. Pari modo vbi in
tertia quoque persona fit diuinæ potentia aut misericordia mentio, adde
mixta congruentiam adiectuum, vt si versus psalmi futurit: *Qui propitiatur Psal. 129.*
Psal. 31.
omnibus iniquitatibus tuis, qui sanat omnes infirmitates tues. In mente adicias tu:
Verè misericordissimus, verè mitissimus &c. Porro vbi tui psalmus inducit
memoriam, vtere adiectuus seu attributis humiliatiis, tuisq; vilificatiis: vt
sunt ingratissimus, miser, vilissimus, facinorosus, pauper, & similia. Exem-
pli gratia. Ad hunc versum, *Delictum meum cognitum abi feci*, interim quod ea-
dem legis, verba supple tu: *Ego miser sum & facinorosus peccator*. Et ad
verba quæ sequuntur, *Et iniustitiam meam non abscondi*, dic in mente. Coram
te Patre piissimo & misericordissimo. Hec sunt, fili charissime, remedia,
quorumquodlibet tibi contra mentis petes instabilitatem in viam vertere:
feliciorum tamen estimamus eum, qui nullo horum eget, qui ex sensu verbo-
rum psalmi sursum agitur, ferturq; aspirando in Deum. Vale.

Vt sit utendum recreationibus, & remedij sanitatis.

Epistola XXXVIII.

FIOANNES IVSTVS LANSPERGIVS, CARTHVS.

filio suo charissimo, fortitudinem corporis & animæ.

Questio mihi ab te proposita est, fili in Christo charissime, in
hæc verba. Sancti admonent nullam consolationem querendā
in creaturis: Nunquid ergo non melius est dolores capitū & a-
lia pati, quam admittere consolatoria, per quæ releuer? Respō-
sio: Fili, hoc dicitur queri, quod est finis, cuius gratia cætera
præcesserunt, aut sunt. Qui finis cum obtentus fuerit, non queritur aliud. Ita
ergo non debetis querere consolationem aut delectationem, vt ipsa delecta-
tionis finis sit, quam in creatura queritis, & ibi sit statns atque requies: sed hoc
quod delectat, aut fortaleat etiam secundum quod delectat si querendum est,
querendum est propter aliud scilicet quia necessarium aut utile ad sanctitatem,
vel huiusmodi conseruandum seu recuperandum. Illa autem querenda sunt,
vt semper usquequam placeatur Deo & Caus voluntati seruatur: vt corpus
stifficiat ad labores externos & internos, ad pressuras & tentationes sustinen-
das &c. quæ consumunt vires, in quibus maior centuplo consistit profectus,
quam in abstinentia. Itaque Deus est finis, & Deus queritur & non delectatio
vel consolatio. Verbi gratia: Ecce iam ver est & omnia florent. Nonne dele-
Consolatio-
nibus ac de-
lectationi-
bus quinam
viciacum.